

θεομητορική εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, είναι μια από τις μεγαλύτερες εορτές του εκκλησιαστικού εορτολογίου, γι' αυτό άλλωστε και προηγείται νηστεία και προσευχή, ώστε οι Χριστιανοί να προετοιμαστούν, ψυχικά και σωματικά για να την εορτάσουν. Η κοσμοσυρροή των ανθρώπων αυτήν την ημέρα, αλλά και όλες τις άλλες που προηγήθηκαν στις παρακλήσεις, δείχνει ότι τους συγκινεί βαθύτατα το πρόσωπο της Παναγίας μας. Στον Ιερό ναό του Αγίου Γεωργίου στα Πυργιώτικα Ναυπλίας ο πατέρας Κωνσταντίνος τέλεσε τον μικρό παρακλητικό κανόνα στην Υπεραγία Θεοτόκο. Στο γεμάτο από πιστούς ναό, κυρίως μικρά παιδιά, ο πατέρας Κωνσταντίνος μαζί με την συνοδεία της χορωδίας του ναού έψαλλαν τον παρακλητικό κανόνα στην Παναγία μας.

Οι Παρακλητικοί Κανόνες της Υπεραγίας Θεοτόκου είναι ακολουθίες παλαιότατες, που ψάλλονται προς «ίαση ψυχών και σωμάτων», σε κάθε θλίψη, καθώς μνημονεύονται και τα ονόματα υπέρ των οποίων τελείται η ακολουθία... Διακρίνονται σε Μικρό και Μεγάλο Παρακλητικό Κανόνα... ο Μικρός Παρακλητικός Κανόνας οφείλεται στον Θεοφάνη τον υμνογράφο, ο οποίος φέρεται υπό το καλογερικό του όνομα Θεοστήρικτος· περί αυτού όμως δεν γνωρίζουμε ούτε σε ποία εποχή έζησε, ούτε μπορεί να ταυτιστεί με κάποιον από τους γνωστούς υμνογράφους με το ίδιο όνομα. Ο Κανόνας αυτός πρέπει να είναι και ο παλαιότερος, τουλάχιστον στα περισσότερα τμήματα του, κατά τη γνώμη του καθηγητού Ν. Τωμαδάκη. Ο έτερος Παρακλητικός Κανόνας, ο Μεγάλος, αποτελεί έργο του Θεόδωρου του Β', βασιλέως της Νικαίας, χρονολογούμενος στα μέσα του ΙΓ ' αιώνα (Νοέμβριο 1254). Η αγάπη, ο σεβασμός και η τιμή των πιστών για το πρόσωπο της Θεοτόκου Μαρίας εκδηλώθηκαν από πολύ νωρίς, από την αρχή της σωτηρίου οικονομίας, όπως λένουν οι άγιοι θεοφόροι Πατέρες της Εκκλησίας μας, και είναι τόσο μεγάλη, ώστε αδυνατεί ο ανθρώπινος λόγος να περιγράψει τα αισθήματα αυτά επαρκώς.

Η Μεγάλη και Μικρή Παράκληση στην Ύπεραγία Θεοτόκο, είναι από τις πιο λαοφιλείς ακολουθίες της Ελληνικής Ορθοδόξου Εκκλησίας, είναι υμνολογικά ποιήματα του δεκάτου τρίτου αιώνα, κληρονομίες της Αυτοκρατορίας της Νικαίας και της επανασυγκροτηθείσης Αυτοκρατορίας της Κωνσταντινουπόλεως αντίστοιχα.

Στις 25 Ιουλίου 1261 ο Αλέξιος Στρατηγόπουλος καταλαμβάνει την Κωνσταντινούπολη για λογαριασμό του Αυτοκράτορα της Νικαίας Μιχαήλ Η' Παλαιολόγου τερματίζοντας έτσι την λατινική κατάληψη των Σταυροφόρων τού 1204.

Η αναίμακτη ανάκτηση της Πόλης χαρακτηρίστηκε αμέσως ως θαυματουργή παρέμβαση της Θεοτόκου. Ο Αυτοκράτωρ για να τιμήσει το θαύμα και την

Θεοτόκο αποφάσισε να ηγηθεί θρησκευτικής πομπής και να εισέλθει στην Πόλη κατά τις εορταστικές εκδηλώσεις τού δεκαπενταύγουστου.

Μεταξύ της 25ης Ιουλίου και 15 Αυγούστου πολλές ευχαριστήριες ακολουθίες γινόντουσαν στην Κωνσταντινούπολη και μεταξύ αυτών ήταν και ο προσφάτως εισαχθείς Παρακλητικός Κανών τού Θεοδώρου Λασκάρεως.

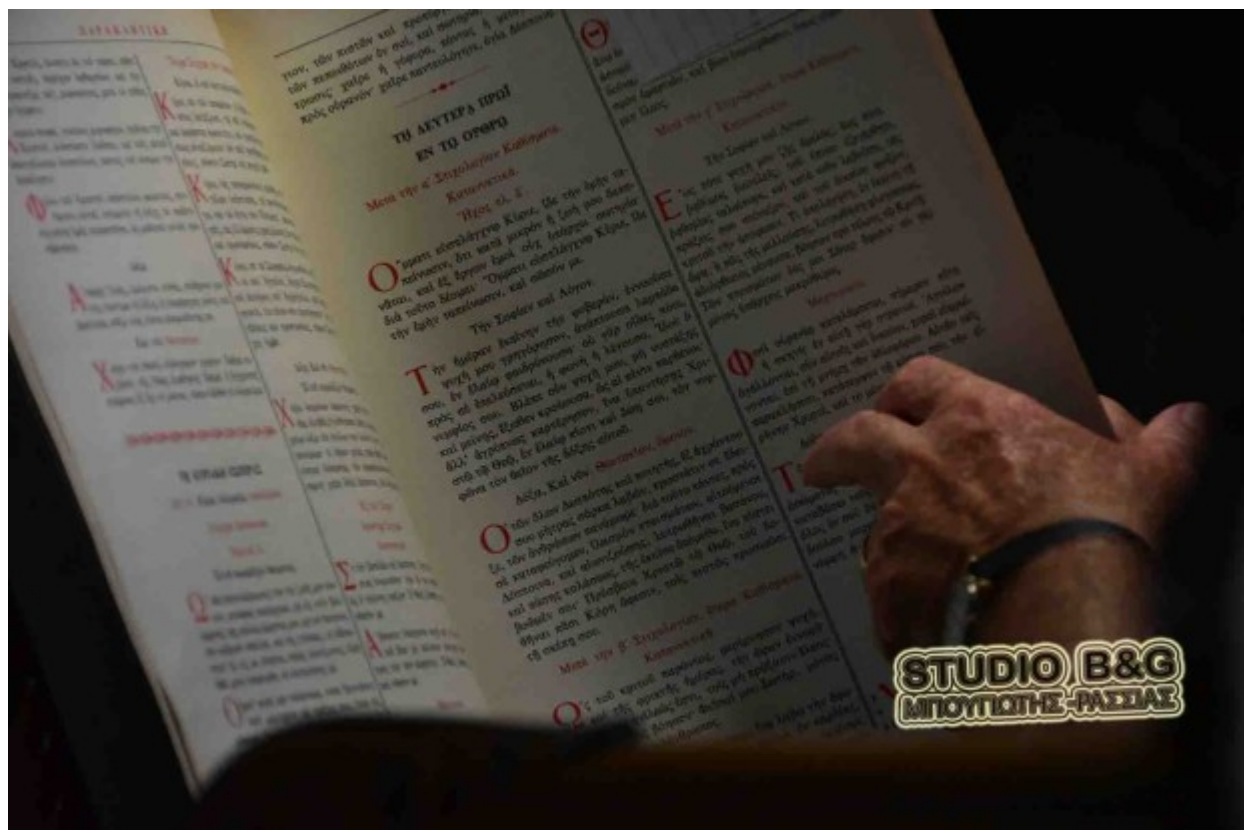

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ-ΡΑΣΣΙΑΣ

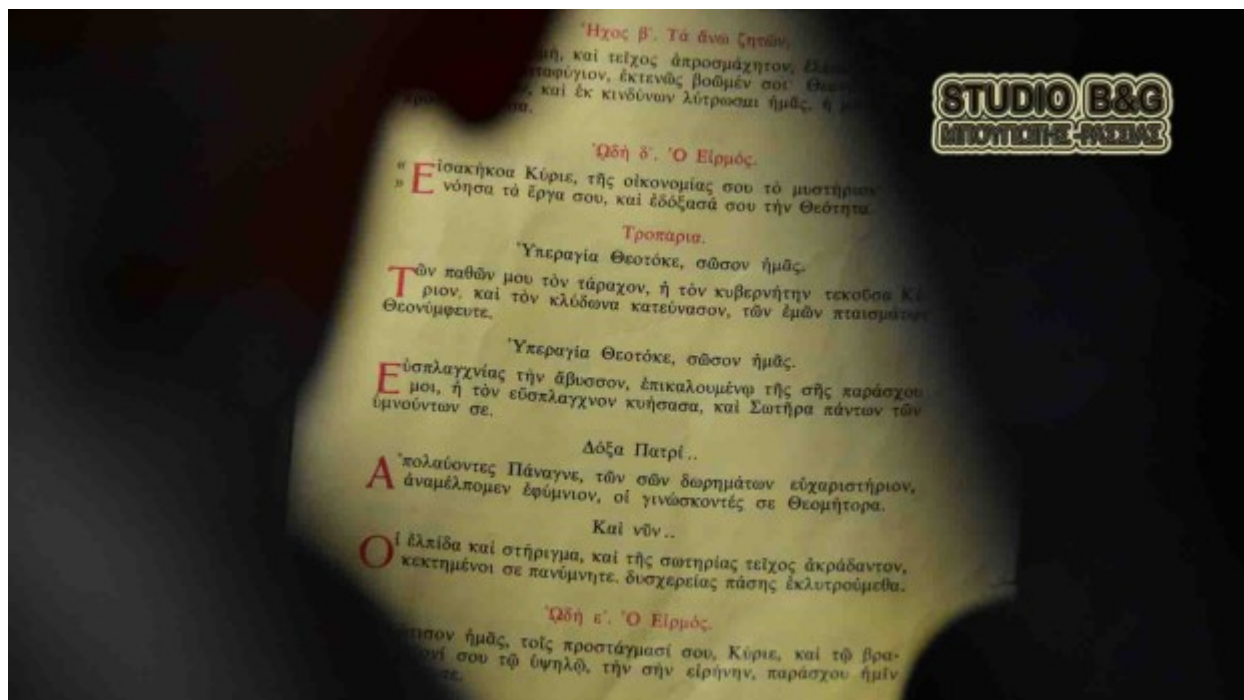

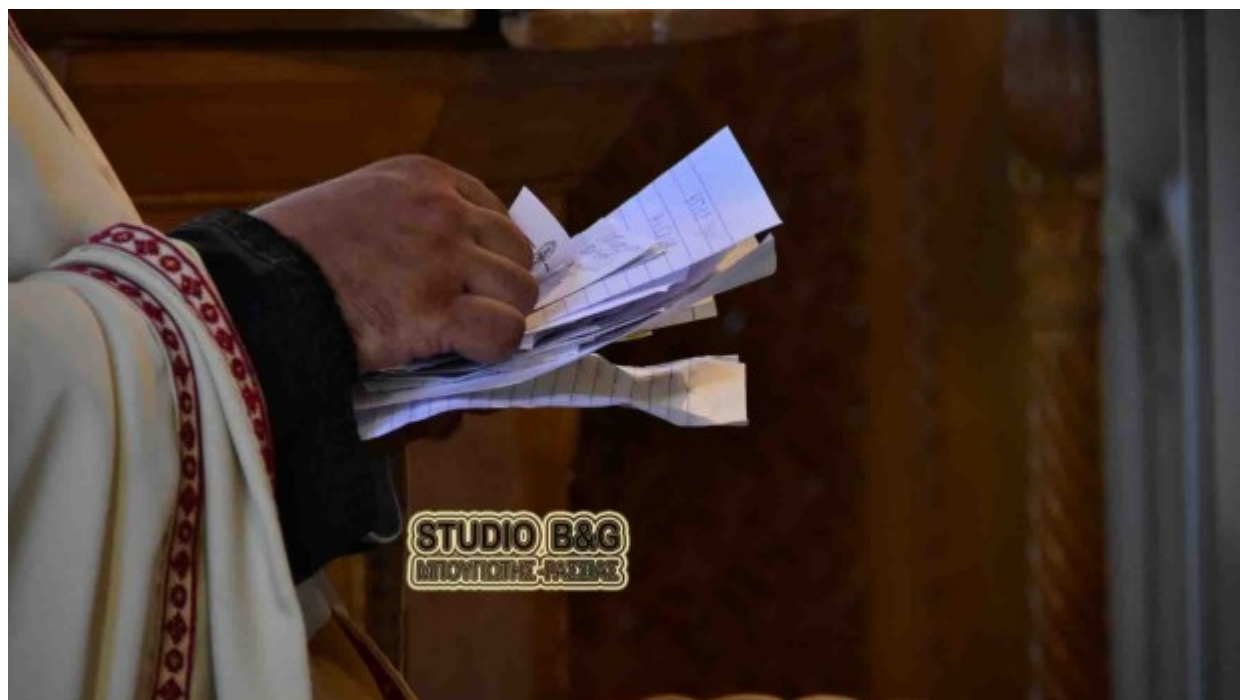

STUDIO B&G
ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ-ΡΑΣΣΙΑΣ

Πηγή: Ευάγγελος Μπουγιώτης